

Unitat tramitadora: Unitat Administració Serveis Generals
AJT/10937/2022 LDAC
Codi document: SGE17I01VF

AJUNTAMENT DE VIC - Decret
Data 20-03-2023
Número DEC/2213/2023

Assumpte: Desestimar el recurs de reposició i confirmar el requeriment de legalització de l'activitat

DECRET

Antecedents

Per decret de data 27.07.2022 es va requerir al senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] per tal que, en el termini màxim de DOS MESOS realitzés els tràmits necessaris per legalitzar, si procedeix, l'activitat que desenvolupa al CARRER [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] de Vic, sense la preceptiva autorització, d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, i la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

Aquest decret es va notificar a l'interessat en data 30.08.2022.

El dia 2 de setembre de 2022, l'interessat presenta instància al registre general de l'Ajuntament exposant que *"respecte del decret 5914-2022, de 27 de juliol de 2022, relatiu a l'expedient municipal AJT/10937/2022 LDAC, en el que textualment s'assenyala que: la tècnica d'activitats i via pública ha emès el següent informe: "s'ha pogut comprovar que al carrer [REDACTED] s'està portant a terme una activitat que no ha estat comunicada a aquest ajuntament", s'adjunta la sol·licitud de llicència de primera ocupació, de data 5 de gener de 2009, d'un local per a estudi d'arquitectura i la concessió de la llicència urbanística de primera utilització i ocupació, de data 8 de febrer de 2009, del local per a estudi d'arquitectura en el carrer [REDACTED] de Vic."*

Examinada l'esmentada sol·licitud, i vist l'informe emès per la tècnica d'activitat i via pública, per decret de data 27 de setembre de 2022 es va requerir, novament, al senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] per tal que, en el termini màxim de DOS MESOS, comptats des del dia següent a la data de notificació del decret, realitzi els tràmits necessaris per legalitzar, si procedeix, l'activitat que desenvolupa al CARRER [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] de Vic, sense la preceptiva autorització, d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, i la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

Aquest decret es va notificar a l'interessat en data 28.09.2022.

El dia 21 d'octubre de 2022 l'interessat presenta instància al registre general de l'Ajuntament on exposa, respecte de l'expedient municipal AJT/10937/2022 LDAC i relatiu a la notificació de 27-10-2022, en que s'insta a la comunicació d'obertura d'una activitat consistent en un despatx d'arquitectura (en funcionament des de l'any 2009) s'adjunta la sentència 427 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de 6 de juny de 1996, en el que s'estableix que els despatxos professionals dels advocats (i els dels arquitectes per assimilació i per la correlació que s'estableix en el propi recurs) no precisen de la llicència

municipal d'obertura d'establiments, jurisprudència per la qual no es va demanar a l'any 2009 ni amb posterioritat, la obertura d'activitat.

Fonaments jurídics

L'esmentada instància es pot considerar com a recurs de reposició atès el que preveu l'article 115.2 de la Llei 39/15, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i l'article 124 de la mateixa llei que estableix que el termini per a la interposició del recurs de reposició és d'un mes des del següent a la notificació de l'acte.

La sentència aportada (STSJ-Cat. 475/1996, de 18 de juny) recull com a fonaments de drets que el marc normatiu en matèria de llicència d'obertura d'establiments el constitueix, a part de les disposicions vigents respecte d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses que no és el cas examinat aquí (un despatx d'advocats), els articles 8 i 22 del Reglament de Serveis de les Corporacions Locals (en endavant RSCL), que estableix que les Corporacions locals poden subjectar als seus administrats al deure d'obtenir prèvia llicència en els casos previstos per la Llei, el citat reglament o altres disposicions de caràcter general.

L'art. 8 RSCL subjecta a llicència l'activitat dels administrats en els casos previstos legal o reglamentàriament; mentre que l'art. 22 RSCL concreta la necessitat de llicència d'obertura als establiments industrials i mercantils. Pel que s'ha plantejat la qüestió de si poden subjectar-se a llicència d'obertura activitats que no tinguin aquest caràcter industrial o mercantil, pel fet de que el planejament urbanístic subjecta a llicència els establiments o oficines.

La jurisprudència, en general, ha considerat que estan subjectes a llicència d'obertura els establiments encara que no tinguin caràcter industrial o mercantil, si així està establert en les ordenances municipals. Així, la [STS de 25 de junio de 1987](#) considera ajustat a Dret el sotmetiment a llicència d'obertura d'un estudi col·lectiu d'arquitectura.

L'exercici d'una activitat professional (advocat, metge), tradicionalment no es considerava ajustat a Dret el sotmetiment a llicència d'obertura. La STS de 1 de junio de 1998 rectifica el criteri tradicional i subjecta a llicència el despatx d'advocat:

El despacho de abogados en el que se ejerce la correspondiente profesión no es un establecimiento mercantil o industrial a los efectos de las previsiones contenidas en el art. 22 RSCL, ni, como regla general, constituye una actividad sujeta al RAM, sin perjuicio de que pueda estarlo por razones particulares concurrentes en determinados casos, siempre de obligada justificación por la Administración municipal, por los elementos o instalaciones de que disponga o por cualquier otra circunstancia (SS de 7 de mayo de 1987, de 28 de septiembre de 1988, de 1 de febrero de 1991, de 18 de febrero de 1993 y de 5 de febrero de 1997)... Pero las normas referidas (art. 22 RSCL y el RAM) no son las únicas utilizables para decidir sobre la exigencia de la licencia municipal cuestionada, ya que cabe la posibilidad de que ésta venga establecida por disposiciones de carácter general diferentes, conforme

resulta del art. 84 LRBRL y 8 RSCL, y ha reconocido esta Sala en diversas Sentencias (entre otras, de 22 de julio de 1985, de 29 de septiembre de 1989).

En aquest punt, cal indicar que la vigent normativa a que queda subjecte l'activitat objecte de legalització (serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria) és la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, que disposa a la seva DA 15ª que "les activitats professionals, científiques i tècniques (grup M de l'annex) i les activitats administratives i els serveis auxiliars (epígrafs 821, 822, 823 i 829 del grup N de l'annex) resten exemptes de presentar la comunicació d'inici que estableix l'article 32 si s'exerceixen en una part de l'habitatge."

L'activitat que es requereix la seva legalització desenvolupada pel senyor [REDACTED] [REDACTED] al CARRER [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] està classificada al grup M de l'annex de la Llei 18/2020 i no forma part d'un habitatge; per la qual cosa no està exempt de l'obligació de comunicar-la.

Pel que fa a la distinció entre la llicència d'activitat i les llicències urbanístiques (en el cas present l'interessat al·lega que disposa de llicència urbanística de primera utilització i ocupació), cal tenir en compte que l'art. 22 del RSCL subjecta a prèvia llicència d'obertura d'establiments industrials i mercantils; indicant que la intervenció municipal tendirà a verificar si els locals i instal·lacions reuneixen les condicions de tranquil·litat, seguretat i salubritat i les que, en el seu cas, estiguessin disposades en els plans d'urbanisme degudament aprovats.

La llicència d'obertura, per tant, és un acte d'intervenció administrativa referit a les condicions que ha de reunir un establiment industrial o mercantil; el que diferencia aquesta llicència de les urbanístiques i, entre aquestes, de la llicència de primera ocupació.

Per la STS de 26 de març de 2001, les llicències urbanístiques s'ajusten a la noció clàssica d'autorització que permet a una persona l'exercici d'un dret que li correspon, prèvia valoració de la legalitat de tal exercici; són «llicències d'operació» els efectes de les quals es consumeixen en el seu atorgament. Front a elles, les llicències d'activitat (la llicència, clàssica, d'obertura d'establiments o mediambientals, com les del RAMIN) suposen una tècnica autoritzatòria que no es redueix ja al simple control negatiu de l'exercici de drets, sinó que s'estén a la regulació mateixa de l'activitat, amb el propòsit d'orientar i encarrilar positivament l'activitat autoritzada; el que significa que, un cop concedida la llicència d'obertura, l'Administració no es vegi desposseïda de les seves prerrogatives originàries, sinó que les conserva per tractar-se d'una matèria en la que la policia exercitable pels ens públics està dirigida a la tutela i defensa de fins d'interès general, naturalment presents en tot moment. Per la qual cosa aquesta llicència no es limita al simple control i autorització de les instal·lacions en cada cas necessàries per exercir l'activitat sinó que es projecta cap el futur per condicionar de manera continuada el funcionament de l'activitat que s'autoritza. Constitueix, per tant, una «autorització operativa».

La STS de 3 de desembre de 2003 recorda que «en aquest tipus de *llicències de caràcter continuat o de tracte successiu*, l'atorgament de la mateixa no exigeix a l'administrat de atènr-se al compliment de el que demandi l'evolució normativa de les mesures correctores que s'introdueixin per garantir el compliment dels límits a que ha d'estar sotmesa l'activitat exercitada».

La STS de 27 de març de 1991 insisteix en què:

*No cabe confundir la licencia de construcción de un edificio con la de apertura del mismo o de cualquiera de sus dependencias para el ejercicio de una actividad, así como tampoco es posible confundir la licencia urbanística que consiste en la primera utilización y ocupación de un edificio con la de apertura de una actividad que en dependencias del mismo se pretende ejercer, **porque ésta sólo tiende a legitimar el ejercicio de la correspondiente actividad**, en tanto la primera propende a la verificación de que el uso de aquél se ajusta al planeamiento... Por ello, el hecho de que el edificio estuviera construido no puede impedir que para iniciar una actividad en el mismo, anteriormente no autorizada, deban cumplirse cuantas medidas correctoras exijan las Ordenanzas vigentes en el momento de la solicitud.*

I es que, a diferència de la llicència urbanística que és una autorització d'operació, és a dir, que s'esgota en el moment del seu atorgament, les llicències d'obertura --sobre tot les d'activitats classificades-- són autoritzacions de funcionament. En aquest sentit, la STS de 10 de juny de 1992 senyala que:

La Jurisprudencia de esta Sala ha venido declarando que las licencias reguladas en el RAMINP constituyen un supuesto típico de las denominadas autorizaciones de funcionamiento que, en cuanto tales, no establecen una relación momentánea entre Administración autorizante y sujeto autorizado, sino que generan un vínculo permanente encaminado a que la Administración proteja adecuadamente en todo momento el interés público asegurándolo frente a las posibles contingencias que puedan aparecer en el futuro ejercicio de la actividad. Con ello se atenúan, e incluso quiebran, las reglas relativas a la intangibilidad de los actos administrativos declaratorios de derechos, pues la actividad está siempre sometida a la condición implícita de tener que ajustarse a las exigencias del interés público, lo que habilita a la Administración para --con la adecuada proporcionalidad-- intervenir en la actividad, incluso de oficio, e imponer las medidas de corrección y adaptación que resulten necesarias, y, en último término, proceder a la revocación de la autorización cuando todas las posibilidades de adaptación a las exigencias del referido interés hayan quedado agotadas.

Vist que l'Alcaldessa és competent per resoldre el recurs de reposició atès que, de conformitat amb el que disposa l'art. 9.2.c) de la Llei 40/15, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic, la resolució de recursos no pot ser objecte de delegació

I vist l'informe proposta emès en compliment del que disposen els arts. 172.1 i 175 del Reial Decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

Per tot això, RESOLC:

PRIMER. Desestimar el recurs de reposició interposat pel senyor [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] contra la resolució de data 27 de setembre de 2022 mitjançant la qual se'l va requerir per tal que, en el termini màxim de DOS MESOS, comptats des del dia següent a la data de notificació del decret, realitzi els tràmits necessaris per legalitzar, si procedeix, l'activitat que desenvolupa al CARRER [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] de Vic, sense la preceptiva autorització, d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, i la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica; de conformitat amb la part expositiva de la resolució, i en conseqüència, confirmar-la íntegrament per ser ajustada a dret.

SEGON. Notificar aquest decret a l'interessat tot indicant que el termini de dos mesos concedit en la resolució objecte del recurs de reposició comptarà a partir de la notificació de resolució del present recurs de reposició.

Ho mana i signa l'alcaldeessa, en la data i hora que consta a la signatura, i en dona fe la secretària.

Firmat electrònicament per:
L'alcaldeessa
Anna Erra Solà
20-03-2023 11:35

Firmat electrònicament per:
La secretària
Maria Pilar Lobera Calvo
20-03-2023 11:50